

अथ वास्मेन अने पार्वती ॐ

संवाद.

गोपाठ.

हुंदाणां करुने दया, गुण गाधिं लक्ष्मी विना तया;
पातक दल मुल मल्ले करो, रत्न दाने वहेला संभरा.

हुं.

माता मेरा करो घणी, लरीया सोम लंडार;
हरिहर संगे गणपती, डितारो लवणहार. १
ज्येष्ठ गार जन स्यामजी, करन लिला निस्तार;
सुह न रदि लज स्याम विन, लछमी दिगे विचार. २
आल स्याम सखि जन गये, कृष्ण विना न डियंग;
दीन ~~देखो देखो~~ न रीते, साहिबी नही संग. ३

छपय.

अन आसोनही ~~नारायण~~, ~~विश्वेश्वर~~ ~~हनुमान~~ ~~देवी~~ ~~काली~~;
दिन मेरो झौं लय आल जन गये जिनमाजी.
ज्येष्ठ गार तार, आत लछमीने विचारि;
आल दान घर लडि, सखी दोए लोड हमांरी.

જાળ છેર ઘરે બનશે, બધો ઈશ્વરી નારી;
ખાત ગોષ્ઠ ખન બનય, સંધી મો નેઠ હમારી.

દુહો.

જન લજ્જાની દાસિદું, નકાપણ કોં ઘર નીરું;
મિલતો છે ઈશ્વરીનું, કપડું શુદ્ધ શરીર.

છંદ ત્રારકની ચાલ.

તજદારીયે નિરમળ નીર દીયો, ડિઢે કમલા અંગુલ કીયો;
દુજ દાસીને ડાબલ લાય દીયો, સોલ સિંગાર સ્યામાં લખ કીયો.
ચરણા સુંદરી અંગ ચોળી ધરી, સેથે શિંદુર આડ્ય નેલાર ફરી;
પોંચી રોડા અને ખિંચુયા ઝનન, કાંઈ ધુધરી નાદ બને ઘનન.
ફરી અત્યોન્નદોરો કંમર ફરી, રહ્યો નેનકો કાબલ જોત ફરી;
તનમનીયું ને ત્રીશી તેજ તરી, ફેરે કંઠીને ફાંસડી ફેરે બરી.
બેઠે ખાબરીયાં ની તો નેઠ બની, રાપર ગોમતી ધાર ઘડી;
હાવેદ છલ્લાને અંગુલી તરી, રહ્યાં કલાદૂલ ગાલે અડી.
એસો સોલ સિંગાર કીયો સુંદરી, માણુ હેનવત ગંગામે એની પરી.
ભસ બનમુના મીલગી બનકુવી, ભસકો રૂપ ખરન રાકે ન કવિ.

દુહો.

રાણગાર સોલ અંગે ધર્યો, દરપણ લીયો છે હાથ;
મગ્ન તરછે તબ માનૂની, દોખી રૂપ શુ બનત.

મેં નારી શ્રી કૃષ્ણદી, લછમી મેરો નામ;
 શીંગાર સોલ જંગે સજી, ચલી ઈંદે ડેવામ. ૨
 સારથીને રયે સજી કીયો, બેઝે મે તો ખાર,
 પેપન વેગ કાં સંચરી, ત્યાં ઈંદે દરખાર. ૩

હંદ શોરુની ચાલ.

પીછે હિંદે ઈંદે અયાસ ચાલી, તખ ઈંદે ~~ચાલી~~ મીલી;
 અપને પુરકું લછ આવત ફે, કછુ આદર લાય ખનાવત ફે.
 પિછે હિંદે આંગણા ખાડુ કીયો, ખુત ત્યાતી ખીજાનો ખીજાથી.
 એકડા વ્યોહે મુખ બલકોત કીયો, સિંહાસન આસન તૈયાર કીયો.
 એક ફેમ કી થાલ સો મોતી તરી ફલકૂલી ~~જાલ~~ તૈયાર ફરી;
 અબ દેખત શહ ખડી સુંધરી, લછ પ્રયુન આવત સતાખી ફરી.

ફુરો.

આવત દેખી લલ્લમી, હિંદી ઈંદે નાર;
 ફરી ખધાઈ મોતીયે, ~~ચાલો~~ સાર. ૧

ઈંદાણી:— હંદ છપાની ચાલ.

ફુરાણ ગોપે ગોવાળ, ~~ફુરાણ ગોપે ગોવાળ~~ ફરી;
 ફુરાણ પરીબકો સાધે, ~~ફુરાણ પરીબકો સાધે~~ ફરી.
 ફાજલો ફુરાણ કી દતાર ફુરાણ સકલ સંસાર ફે;
 મેં તો ફો મુહું લલ્લમી તો ફુરાલ સબ પેરિવાર ફે. ૧

છપય.

ઠેતની પાત ત્યાં છુઈ, ઈંદ્ર દરબાર તરાયો,
મીલે કોડ તેવીસ, સફે સ્વ ઈશરી આયો.
નૃત દરે ત્યાં નાયકા, મુરત રંભા સબધારી,
તાલ ચંગ મૃદંગ, મોર ઊમંગી સારી.

તાસા તૂલ બહુ તાન, બનુગમ લીલા મન બેચે,
મીલે સફલ સુરીબન, દેખ મન તરફ ત ફોચે. ૧

ડુહો.

તાથેઈ ત્યાં ફોને લગો, નાયત રંભા ન્હાંય,
ઈશાણીકો મન ગયો, પીયુ સત્તાછે ત્યાંય. ૧

સોરથો.

ચતુર નારીકે ચેન, પિત ઈશાણીકો ચોર્યો;
બુખે કંથેદા નેન, પીંબર ખાલી વાં રહ્યો. ૧

દોહર.

(તાલમે ૭ મત્રાના પદોમાં)

ધીક છુપડા કાં ખેલ્યો, ન્હાં ન આદરમાન,
ધીક છુપડા કાં ખેલ્યો, ન્હાં ન શુનકો જ્ઞાન.
ધીક છુપડા કાં ખેલ્યો, ન્હાં ખેડિત દોહમ,

છપો.

એ સો પિતમે ભણિ, બાત લછમીને બીયારી,
 જાન્ય કોન ઘર ભણી, બેઝ સખિ કોણ હમારી
 જાન્ય સ્વયં ઘર ભણી, ભૂંડાં રંનાદે નારી;
 બાત ગોષ્ટ બન ભય, સખીઓ બેઝ હમારી. ૧

ફુલો.

સદા મુસાફર ફિરત ફે, જાણે ફાણું નશામ;
 ફંદે નહીં બીશાયમ તો, નવરી કાંસે કામ. ૧

છપો.

એ સો પિતમે ભન, બાત લછમીને બીયારી;
 જાન્ય કોન ઘર ભણું, કોણ સખી બેઝ હમારી
 બ્રહ્માદે ઘર ભણું, ભૂંડાં સાથિની નારી;
 બાત ગોષ્ટ બન ભય, ~~સખીઓ બેઝ હમારી~~ ૧

ફુલો.

બ્રહ્માતો ભાંગે છડે, ~~સદા મુસાફર ફિરત ફે~~
 બાત ગોષ્ટ ફેસી બને, નવરી મીલે નનાર. ૧

છપો.

એ સો પિતમે ભન, બાત લછમીને બીયારી;

જ્ઞાન શિવ પર નવું, નહાં પારવતી નારી;
ખાત ગોષ્ઠ બન નય, સખી જો નેડ હમારી. ૧

કુહો.

તીન લોક તારન તરન, અગમ અગોચર ન્યામી સૂન;
નવરામે નવરી નીચા, ~~પેટા પાત્ર~~ સો પૂન. ૧

હરિયોત્સવંદ.

નદોવણો વસોવણો, ન ધેનકું ચરાવનો;
ન રાંધયો ન ડિંચણો, ~~ન રેડાડું નુદાવનો.~~
ન ઝારયો ન ઝુરયો, ન વચ્છકું ધચાવનો;
ન ખાવનો ન પીવનો, ન પૂત્રકું ફુલાવનો. ૧

કુહો.

હરીકરી તો એક નંદીયો, બાંધ્યો લેવ દરબાર;
પાત્ર ભરી પાણી પી જે, કાદા ભરકે ~~પાત્ર.~~ ૧
કામ સોઈ ઉગ્યા ફરે, નીરાઈન નવરો ~~પાત્ર.~~
નેણી બંગાલમે ખરે, ફેદ ~~પાત્ર~~ ~~પાત્ર~~ ~~પાત્ર.~~ ૨
બને ત્યાં હવડા ચલો, ~~પાત્ર~~ ~~પાત્ર~~ ~~પાત્ર~~ ~~પાત્ર.~~
પારવતીકું મેં મીણું, બસિરામન તો પાવ. ૩

છંદ ત્રો મુખ્યંદાત.

એસો ખં આપકે ~~પાત્ર~~ ~~પાત્ર~~ ~~પાત્ર~~ ~~પાત્ર.~~ પારવતાકું ~~પાત્ર~~ ~~પાત્ર~~ ~~પાત્ર.~~

हम तुम दोनों को है, जो मित्र हो लार्छ।

१

छोरो.

शरणी यही यही मान, लम्छ दु सखी यहावे;
 लम्छ दु सखी यहावे, लम्छ धर डोह बनावे.
 लम्छ दु लारी दुरे, लम्छ महे लांत उगावे;
 लम्छ योंगे तारींग, लम्छ धर गल सुलावे.
 लम्छ दु मान सख लम्छ मे, यहावत हे सख छडी छडी;
 दुहे गयरी सुहा लम्छ भी, संसार में तुं सख मे पडी. १

दुहो.

शयरी दुहे सुहा लक्ष्मि, भातम मान हे लम्छ डो;
 लम्छ धर नाही लम्छ भी, धीम जपतार हे लम्छ डो. १

छपो.

नख लग नहोती लम्छ, डान गोयाल डहायो;
 नख लग नहोती लम्छ, भात भाह्यारी डेडायो.
 नख लग नहोती लम्छ, डानजी ओही डानी;
 नख लग नहोती लम्छ, जाय गोदुलमे यारी.
 नख माई धर लम्छ भी, लयतन चितोवन पति;
 दुहे गयरी सुहा लम्छ भी, लम्छ धर लम्छ भी. १

(૧૧)

હુહો.

ખાત ગોષ્ઠ એસી બને, કિરબેઠે જાતન નય,
~~ઈંદ્ર-સેસ-સમજ હેરે, નગર ફરી ઘર માંચ.~~

૧

છપો.

જાતન બેઠી નય, નગર ચોરીસદિરાયે;
એક કોડીકો માત, મદીમે નાહીસિખાવે
શીંગિ સેસી રણતુર, ઝોર ~~સેસી-માત~~
પડે સર્પકે ફાર, ઝોરબાધાંબર છાત
સારી મદીકો માત, નયબનર વિકાવે;
કોડી નદેવે કોય, ફેરપીછો ઘર આબે.

~~તમે તનાંચકે માતનયનજન મકે દેર દેખાત ફે;~~

~~સંકુલે સાહેબાં રેડે, તદલિષ્ટસિદાવેખાત ફે.~~

૧

હુહો.

દોલત બે રખારમે, બાંધ્યો છે નંદી ખાર,

~~કહાવત ફું ~~અદાવતફીરતાયફું~~ દિલાર.~~

૧

સોહો.

મોપે કહ્યો ફું નય, ફુંખિમયા ફું આપના;

~~તેસે પેકી ઠાંચા, ન પેમાંફે સમાપના.~~

૨

છપો.

(લક્ષ્મિણ પ્રેરે છે ને પાર્વતી ત્યાં જ રહે છે.)
 લીળ માગતી બીરું કંઈ ગયો, ~~એને જાણે છે~~ દ્વારે;
 પરીણ ખેડન પીરું કંઈ ગયો, ~~એને જાણે છે~~ દાધન ચારે.
 પંડલગયો પારે તાં ~~એને જાણે છે~~ ભુનાકે આરે;
 અંતર ફેરવે ~~એને જાણે છે~~ તો તે નયન આરે.
 સંજ બળવન ફરે ગયો, ~~એને જાણે છે~~ જંતી બાજ તા;
 મૂંગણા આંખે ~~એને જાણે છે~~ ગયો, ઉનરી ગોદ સમારતા. ૧

હુફો.

~~ત્યાં જ રહે છે~~ કહે ગયો, ~~એને જાણે છે~~ હો, ~~એને જાણે છે~~ સોરે કહે;
 મેં તુને પુછું ~~એને જાણે છે~~ લેસે ~~એને જાણે છે~~ ને ગાં છે સો ક્યાં રહે. ૧
 ત્યાં જ રહે છે ~~એને જાણે છે~~ સુણ જઈ નીતે ખાત કહે મોડુ ગમી;
 મેં પુછત તોડુ સુંદરો, ખાત કહે મોરે ખરી. ૨

છપો.

હપી જુરણ ફરે ગયો, માટ મફિયારી ફોડાવણ;
 નાગ નાથન કંઈ ગયો, ~~એને જાણે છે~~ ધી આવન.
 બળાંડુ જાત કંઈ ગયો, ~~એને જાણે છે~~ વાનન ફોડાવણ;
 કામળી આંખ ફરે ગયો, ~~એને જાણે છે~~ ગાંડી ~~એને જાણે છે~~ ગાંડી,
 ગોડી ~~એને જાણે છે~~ ગાંડી ~~એને જાણે છે~~ ગાંડી ~~એને જાણે છે~~ ગાંડી,

७७५

सुधीलही लालबाही, पीयर जजो पेरीयार,
महे गयरी सुण लच्छुमो, नें कृतं जांधु तरवार.

७. ब्रोटमु विद्याः

याती सुं रं क दु छो ड के राय दुं न्यवे, राय दुं छो ड के नं क दु न्यावे;
डाभनी तुं यडी यं य ल ड खे, तेश वर वर नै डे से न्यावे. २

உதேய

सदिने ~~सदिने~~ नंदे गयरी सुणों, तुं वडी हमारी साथ;
हुं वसुं पैकुं मे, तुं ~~नंदे~~ नैराशः १

~~जपरि-त्रैलोक्य-मन्त्रे-प्रज्ञा-संज्ञा-रीतिरत्नरूपान्,~~
तीन लोक में होनेहे, मोड़ी छोटावनहार.

ਭੋਟਾਨੀ ਗਾਏ

[illegible]

તેરે કંથકુ લંછાબન દીયો, મેરે શોવને હદસી ચનલીયો. ૩
 તેરે કંથકુ ગોલીકે ફાગરે, મેરે શોવને સર્પકે ફારલીયે;
 તેરે કંથકુ જાલસોલસો દીયો, મેરે શિવને ગાંધાર વિનૂત લીયો. ૪
 તેરે કંથકુ જાલસોલસો દીયો, મેરે શોવને ગાંધાર વિનૂત લીયો;
 તેરે કંથકુ ગોલીકે ફાગરે, મેરે શિવને મુગર નરાડો કીયો. ૫
 તેરે કંથકુ પૈતાંબર દીયો, મેરે શોવને મૃગડી છાલ લીયો;
 તેરે કંથકુ માસ બસંત દીયો, મેરે શિવને દંડાણ માસ લીયો. ૬
 તેરે કંથકુ ગાંધાર બાહન દીયો, મેરે શોવને નંદી બેલ લીયો;
 ગાંધાર કંથકુ ગોલીકે ફાગરે, મેરે શોવને ગાંધાર બાહન દીયો. ૭

દુલો.

લાક્ષ્મી-તબલચ્છમી કહે સુરાગયરી, બેન બિયાંવી ખોલ;

જાણાવો મેં સંજી, માસ બસંતકે તોલ. ૧

છંદનોરક નીચાલ.

બેનતા રૂણ માસ બસંત સમે, નહાં ગોવિંદગોપી રાસ રમે,
 ઉડતો પિયકારી બે સરડી, છબદેખ જાતોને મેરે ચરડી
 રંગલાલહો લાલને લાલલૂત, સ્ત્રીઆયરમેત ગતલલૂત,
 ઘરઘર તાલ મૃદંગ મચાં, ડક ઝાંઝેડી બોતસી ધૂમ મચી. ૨

દુલો.

ફોફાલા દઉકા કરે, કે તમર રંત;

धन अंशधन है सही, न्याय है ~~अपेक्षित~~ ~~अपेक्षित~~. १

डेनु डेनर भित रहये, सदावा यन् डेनु कोड;

स्निग्धं प्रदाय न निरपेक्षो नही, वाङ्मोक्षांश्च न गौर. २

પાચીતિ-જેહી બસંતકી સાફબી, જેહી બસંતકો મુખ,

હરખે હોળી પ્રગટહે પીછે ઊડતી ન જ. ૩

असंतुष्टो जलन इत्यो, जेरीयरा जरी-ज्याय,

~~श्रीगुरुभ्यो नमः~~ श्रीगुरुभ्यो नमः ४

उद्बोधद्वितीयः

प्रिणता रू एवंप्रत्ययमप्युच्यते ज्ञां सिद्धे पञ्चाङ्गीये नमे

અરનાં અરનાં જાહ નીર અરે, વહાં ઘાણાં સનોયરનાં તરે. ૧

ॐ गायत्रीतो दोसो गायत्र्यो ह्यनां तु त प्रेरुत प्रेतीह्ये,

पीठ पीठ प्यपैयाने मोर डरे, लीलांजर लूभिन पोते घरे: २

~~ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ;~~

घण्टघण्टे घण्ट घण्ट घण्टा, रनपी श्रावणमास्त्रमां नहीरिमणाउ

हुह.

पश्चिम-पच्छिमी रुहे सुए गवरी तुं लोड़ी हमारी साथ;

સીર ધરાયુ ટોડરી, ઈલ્લ જેણે નેજાવદ. ૧

पञ्चैतान् मेरे कर्मको, डो गरी पावन हार,

~~लिन्-सोदेतापनदु-एण्ड, मिंडरिनीकनदु-एण्ड~~ २

~~दीरा श्रवसां बहु धृतिः सा हि न पश्येत्तदापि,~~

श्यामहुं, केरतामहुं, रौमहुं, डेलमि.

—**အနောက်တောင်ဘက်**—

~~उत्तराखण्ड के, हरद्वारी जिले की सीमा~~

~~नारद-नारदकहे लच्छभी र नो, होजलछावे दुधले खदी;~~

આસ તન્નવું બ્રોન્કો, કફળી મૂકાઈ અબધી.

लक्ष्मि-तयलखमां कहे नारदरु नो, जेइहमांरी जात,

में गार्छती डैल्लासमें, लेगन लही मुन् साथै.

नारद-नारद उहूँ तच्छुभां सुनो, तदाधीश्वरः शिवः;

शंकराचार्ये, शंकराचार्ये श्री.

~~पुस्तकालय, दिल्ली, भारत~~

सदाच सगुणि आत्म में, तेजःप्रदीपः

ભરાઈ ભી નંચી, બાળ નહીં તં;

येनां गवरी त्वा, जाये त्वाते भंन.

જાણીએ છું.

उमैन् उमया गायके, ह्रीं ह्रीं नमः गायके,

शुभेन्यु आपे आपिया, इ. त. गंगाधरजीकादिना. १

ॐ.

અર્થ પાદપૂજા કરી, ને આહર અતીમા;

ગામરી કહે નારદ સુણો, ધર આયે તગવાન. ૧

અંદોલન વિપ્લવ

ત્યારે બોલીયા નારદ દેવ રૂપી, તૂંતો ગ્યાય રાક્ષિમાંછેરે સતી,
 બે યું ત્રિલોકનો તો માં મુખથી, તુલથી મોરી તારી કોય નથી
 તને બેગ માયા બુગ ચાર ફેરે, તારો પાર પરમેશ્વર નાહી લહે;
 તારે ઘેર નંડાર મુખેર તણા ~~નંડાર~~ બેડુ વાતમાં નાહી મણા
 તારા પીઝીડાને તો પેર નહી, તે તો સુલને કેમ જમેલ સહી,
 તે તો નંડાલ માં રી નહીને રહે ~~નંડાલ માં રી~~ ન ચલે.

Trial	Control (○)	MCI (●)	AD (□)
1	85	75	65
2	88	78	68
3	90	80	70
4	92	82	72
5	95	85	75

[illegible]

श्रीगुरुभ्यो नमः

गीरीन् मूषयी ग्रेयो श्रापयूषी, त्यायीत्वागीयानासहेरदूषी;
गीरीं विनाशयानासि जगत्तुष्टी विनाशयानासि जगत्तुष्टी

હો.

નારદ-નારદ કહે સહિમ સુણો, ગયો તમારે કાલ,
 નેંદ્ર મેંથી દીધ તણી, રૂને શક્તિયે આપ્યો આલ. ૧
 તારમે કહે નારદ : ઘોડા જેવી પીણે વાલ,
 શી ન ગયા કિચલુ સાણી, ભેડે તો જો નાથ. ૨

છંદશ્લોકનીચાલ.

નારદજે ચલે રીયરાલ તૂળી, જોળો આપિ તપસ્યા કરે છે ઘણી,
 ક્ષી નારદ આપ્યા છે તહાં, ત્રિનેન તપસ્યા કરે છે તહાં. ૧

હો.

સાચે દસ રાખે નહિં, બુદ્ધે ન્યાણાં વાચ,
 જોડ બચન એ સો કહું, સો છિ કેલાએ નનય. ૧

છંદશ્લોકનીચાલ.

નારદ-ભેગી કાયકુ તંગલખ્યાન ધરે, ભેગી કાયકુ બન તપસ્યા કરે,
 ભેગી કાયકુ કંઠ મેં તપે ધરે, ભેગી કાયકુ દેહકુ કષ્ટ કરે.
 તેરી પાર્વતી તો મેં કહ્યું છે કે તારા સમાં બીજું કોઈ નહીં,
 તેરો નંદી બરાડે ઘસ નહીં, જોલા નાથ ચલોને તને ન તહીં.
 એવી નારદ ભૂહી વાત કહી, તારે શંકરને કહી સુરતા ગઈ,
 ધરડી તવ મારડી દેહકુ, તો જાણાવિ મહાદેવ તારા ત્યાં.

त्यारे मातादे-~~नगेदुनीदेवेदुनेदुने~~ ~~पान्नागापान्नागेदुनेदुने~~.
~~खड्डुदडी धावतैयार करी, दुप नैवेद माळ येतो दुं करी,~~
 घणो गांने पंत रो सळ करी, घणी घुंटेसी लांजा आगेर ल्परी-
 नंदांने ते गीर ने घास बणां, त्यांतो जेकु ~~पान्नागापान्नागेदुनेदुने~~ ला;
 न्यारे पारवतीजे ~~नकु रि-गिरि-पारवतीदेविदारी~~ रीस धरी-
~~ज्यांहुं पारवती-रीछी-रीछी करे, त्यांहुं रीछीदेविदारीदेविदारी~~
~~रीछीदेविदारी मुक्तो जयराय कुतो जयराय जयराय देविदारीदेविदारी~~
 हुंतो वातनन्यां पीयर तणी, मारे मां देछे तम सरीजा घणी;
 जेयां ~~नकु नकु पारवतीदेविदारी~~, त्यारे रांकरनां अंजलित्तियां.
 हुवे रांकर करे, शुद्ध ~~पारवतीदेविदारी~~ ताने वाद यो छे तारी न ती;
 आपणे घेररीने आव्यां लाहेमे, ~~मु-पारवतीदेविदारीदेविदारी~~.

दुहे.

पारवती० ओलांआं, ~~सखेनलो लोणानाय;~~

लाहेमे० अर्धं ~~पारवतीदेविदारी~~, लउंगं ~~ह-पारवतीदेविदारी~~ १

छंदत्रोटकु ~~पारवतीदेविदारी~~.

आपणे देर सेन आव्यां लाहेमे, ~~पारवतीदेविदारी~~ तेतो मुने गमां,
 न्यारे जेणीजे कुंध लीजारीक जो, त. रनें प. गकं प. लीजारीक लो-
 जेमजोसतां जोसतां राव पछी, त्यारे जेतो रीसाछीने धे गछी;
 पारवती० वीनाडांछी य. नन्धी. मज्जागण वातकु हुंन कुंध.

વિંતી-ગવરી કહે રાંકર સુણો, એક હમારો પાત;
હો મોટા ફેલારા પતિ, હો મોટા ચૈંકુંડ. ૧

કર-વનમાં તળેને તપકું, ધરવા ફરીતું ધ્યાન;
વનમાં તળેને તપકું, ધરવા ફરીતું ધ્યાન. ૨

સફાય આપણે મોટી કાલિદાસી સાથે,
રાંકર કહે સુણો મોટી કાલિદાસી સાથે. ૩

પારવતી પ્રત્યે કહે, મોટી કાલિદાસી સાથે,
અધરિત તેં આચરું, લડા લક્ષ્મિની સાથે. ૪

ત્રણ પોષણ ત્રણ વાન છે, અન્ન રૂપ એને ફળ;
ત્રણ લોડ ત્રણ વાન છે, અન્ન રૂપ એને ફળ. ૫

શ્રીકૃષ્ણ-ધેર ફેરવો ત્રણ વાન, ત્રણ વાન ત્રણ વાન;
કોથાનુર લઈ દેખીને, હો ફેરવો ત્રણ વાન. ૬

ફળ કહે કમળા સુણો, કોણ સહ્યું તમ સાથે;
વાન ત્રણ વાન છે, ત્રણ વાન ત્રણ વાન. ૭

શ્રી-કૃષ્ણ ફેરવો લાલિયો કહે, ત્રણ વાન ત્રણ વાન;
મોટી કાલિદાસી સાથે, ત્રણ વાન ત્રણ વાન. ૮

કહે એકે બીજા, કહેને સાચી પાત;
હો મોટા ચૈંકુંડ પતિ, હો મોટા ચૈંકુંડ. ૯

ત્રાંડારા કુબેરનો, રાણાનાયક કુમાર,

हरी मोरा हरा, मोरा गीहर राय,

शब्द — तस्मिन् विमया मेव हे, न चान्निर्भयेत्यर्थः

संघाद जदिमि चिमवात गो, राधे र, ~~पेले, यः~~

कृष्णि वृद्धि आरब्धे, मोय न होतोऽहः

નોંકમ કહે મુજ પોલને, જાણ્યાને સમજાડો. ૧૫

घ. य.

११५-१

~~प्रासङ्गिकता, प्रासङ्गिकता, प्रासङ्गिकता~~ **प्रासङ्गिकता** . २

